

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Presentació del llibre *Paraules de la presidenta Carme Forcadell*

Palau del Parlament, 3 de març de 2020

Membres de la Mesa, expresidents i expresidenta del Parlament, membres de la Mesa de l'onzena legislatura –per cert, tot el nostre ànim, suport i estima davant del que us toca viure, que aviat, com deia la Carme, haureu de seguir amb aquest judici injust, tot el nostre suport i la nostra estima–, diputats, diputades, president Montilla, membres del Govern, conselleres, membres del cos consular de Barcelona, alts càrrecs de la Generalitat, el llibre que avui presentem, el llibre de la presidenta Forcadell, forma part d'un recull que es diu «Testimonis Parlamentaris», i, més enllà de la importància que té *per se*, té una significació especial associada al fet, a la idea, de la continuïtat institucional, aquest fil històric que connecta la persistència i la permanència del Parlament de Catalunya a través dels seus presidents i presidentes.

I és justament en el context d'aquest fil roig històric que agermana i uneix les tasques de les diverses legislatures que avui hem de dir que aquesta presentació no és normal, no pot ser normal, perquè es produeix en un context excepcional, anòmal, injust, perquè la presidenta Forcadell és a la presó i hauria de ser aquí. És a la presó per una condemna que la immensa majoria de la ciutadania d'aquest país considera injusta i que és impròpia de l'Europa democràtica. La presidenta Forcadell, l'únic que va fer és deixar que al Parlament s'hi fessin els debats que hi corresponen, i ho va fer sempre exercint fins a les últimes conseqüències les obligacions del seu càrrec i respectant en tot moment el Reglament del Parlament de Catalunya. Res del que va fer, res del que va decidir, és constitutiu de delictes. Però la presidenta Forcadell avui no és aquí amb nosaltres perquè és a la presó.

Quan jo penso en el bagatge de la presidenta Forcadell, el primer concepte que em ve al cap és el que els teòrics en diuen la «decència republicana», o, com els clàssics escrivien, la «virtut cívica». És a dir, aquella capacitat de treballar per la comunitat amb l'objectiu sempre del bé públic, i només del bé públic, i guiada per valors com l'honestetat, el rigor ètic o el compromís social. Aquesta virtut cívica és el fonament bàsic del republicanisme. És un element innegociable en la tasca política que connecta les virtuts i aquells elements que els clàssics posaven sobre la taula i dels quals avui som deutors.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

La presidenta Forcadell representa això, representa aquesta virtut cívica. L'ha representat en la seva trajectòria, però també la representa avui. De fet, avui, encara, a la presó, ha pres la bandera de la lluita per la millora de les condicions de vida de les internes com un element clau en el seu malaurat dia a dia entre reixes. Però la virtut cívica també la va demostrar en la seva tasca professional, perquè es una virtut que no es demostra només quan som en un lloc de representació política, sinó al llarg de tota la nostra vida, en tots els actes, en totes les passes, que fem al llarg de la nostra trajectòria vital, i la presidenta Forcadell, abans de ser presidenta del Parlament, en la seva tasca de defensa de la llengua i de promoció de la cultura també va demostrar aquesta virtut. També la va demostrar en el seu pas curt, però intens, per la vida municipalista, i la va demostrar sobretot exercint el lideratge en les manifestacions cíviques i pacífiques en defensa de la llibertat d'aquest país, les manifestacions més massives que ha viscut mai Europa. I ho va demostrar també, i especialment, al Parlament de Catalunya fent de presidenta; no només assumint perfectament el seu rol institucional, sinó fent-ho sobre la base d'uns ideals polítics que l'han guiat sempre en la seva activitat: els ideals de la llibertat, sempre al costat de les llibertats fonamentals i la llibertat política d'aquest país; de la igualtat, la igualtat de les dones, però també en contra de la discriminació de qualsevol col·lectiu o qualsevol identitat, i de la fraternitat, la fraternitat de tots aquells que pateixen injustícia social, siguin víctimes d'un desnonament o de la pobresa energètica o siguin refugiats. Aquests tres ideals, irrenunciables des d'un punt de vista republicà, han estat sempre en el frontispici de tota l'activitat de la presidenta Forcadell. Hi insisteixo: tant en aquest espai, en aquest edifici, com abans d'arribar-hi.

La implicació de la presidenta Forcadell es va demostrar amb les paraules, algunes de les quals avui hem escoltat i ara tindrem l'oportunitat de llegir, però sobretot amb els fets; no només amb les paraules, sinó especialment amb el que anava fent, també per millorar aquesta casa, per millorar aquesta institució.

Arran d'aquests ideals que comentava, la presidenta Forcadell es va convertir en una defensora de la transparència i la va liderar en el marc del Parlament de Catalunya. Volia un Parlament amb les parets de vidre, ja s'ha dit, on tot fos visible; volia que els ciutadans i les ciutadanes d'aquest país no només es poguessin emmirallar en aquesta institució, que pretén representar-los, sinó que a més a més poguessin comprovar tots i cadascun dels passos que s'hi fan. Però no només va ser una defensora de la transparència, sinó també de la reforma horària, amb aquesta voluntat de conciliar la vida laboral i familiar, justament amb aquesta voluntat d'igualar les oportunitats dels homes i les dones. I també del «Parlament saludable»,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

que n'hem parlat poc, però que també és un element important en la voluntat que aquesta institució fos un model per al conjunt de la ciutadania del país. La Carme no només s'hi va posar al capdavant, sinó que va ser una ferma defensora i practicant del «Parlament saludable». I, finalment, i això és el que l'ha dut a la presó, va defensar que aquí s'ha de poder parlar de tot, que només faltaria que al Parlament de Catalunya censuréssim els temes dels quals es pot parlar i dels quals no, que només faltaria que a la seu de la paraula, a la seu del diàleg, haguéssim de decidir quins assumptes els grups parlamentaris poden tractar i quins tenen prohibit de plantejar. Va defensar sempre la llibertat d'expressió, la llibertat d'iniciativa política, la llibertat, en definitiva, dels grups parlamentaris, dels diputats i les diputades, perquè sabia que fent-ho defensava la llibertat del conjunt de la institució.

Això, deia, és el que l'ha portat a la presó. I avui la presidenta Forcadell, efectivament, constitueix un símbol que resumeix en si mateix la repressió, un símbol d'aquest acarnissament venjatiu cap a un moviment polític que el que volia era resoldre un conflicte polític votant. I encara avui, i ho farem tantes vegades com convingui, defensem que el conflicte polític s'ha de resoldre a les urnes. Per això, és a la presó, la presidenta Forcadell.

Avui tenim l'oportunitat de llegir les seves paraules en aquest llibre, un llibre que recull no només moments d'una presidència històrica –ho va ser pel moment polític que va viure el país, però també per tot el pes que va haver de sostenir la presidenta Forcadell–, sinó també unes paraules personals íntimament lligades a un pensament polític i a un compromís social, un pensament i un compromís constituïts sobre la base de tres grans pilars: la pau, el diàleg i la democràcia. I el llibre té també l'energia de la perseverança, aquesta energia que la presidenta Forcadell encomana a tothom que té al seu voltant, l'energia de la persistència que ens ha transmès i que nosaltres procurem mantenir. Unes idees, unes paraules i un compromís basats en aquests tres pilars, però sobretot inspirats en la voluntat de construir un món millor, amb un país més lliure, més just i més igualitari. Aquests són els elements que destil·la aquest llibre, aquests són els elements que formen part de la vida de la presidenta Forcadell, que, com deia en el vídeo, no és presidenta del Parlament, però segueix sent un actiu polític irrenunciable d'aquest país.

Tenim, doncs, l'oportunitat de llegir les paraules de la presidenta, i avui també, una altra vegada, l'oportunitat i l'obligació de dir que nosaltres la voldríem aquí, que no voldríem haver d'escoltar les seves paraules per tercers, sinó veure-la entrar per aquestes portes. Segur que això aviat passarà, segur que aviat la podrem abraçar.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

I mentrestant, com diria la Carme, gràcies per ser-hi, gràcies per ser-hi sempre, gràcies per haver vingut.

Moltíssimes gràcies.